اخبار

اعلام آمار هفتگی تماشاگران تئاتر

آمار هفتگی فروش و تماشاگران نمایش تالارهای اصلی، چهارسو، قشقایی، سایه، کارگاه نمایش و کافه‌تریای چارسو و قشقایی تئاترشهر، تالار هنر و تماشاخانه سنگلج تا پایان روز جمعه ۲۷ بهمن اعلام شد. در مجموعه تئاترشهر، نمایش «سیاه خال» به کارگردانی محسن اردشیر از ۲۵ بهمن در تالار اصلی با مجموع ۳ اجرا و میزبانی از ۷۷۲ مخاطب به فروش معادل ۱۱۲ میلیون و ۸۹۶ هزار تومان رسید. نمایش «روزی روزگاری سمنگان» به کارگردانی محمودرضا رحیمی نیز با مجموع ۳ اجرا و میزبانی از ۱۳۶ مخاطب به فروش ۱۳ میلیون و ۲۱۶ هزار تومان دست پیدا کرد. نمایش «توزده، نودونه» به کارگردانی ایوب آقاخانی با مجموع ۸ اجرا و میزبانی از ۸۵۰ مخاطب نیز توانست فروشی معادل ۸۷ میلیون ۵۸۴ هزار تومان داشته باشد. نمایش «دویست‌وهشتادمین شب سال» به کارگردانی مرجان پورغلامحسین با مجموع ۸ اجرا و میزبانی از ۲۵۸ مخاطب به فروشی معادل ۱۸ میلیون ۹۶۰ هزار تومان دست پیدا کرد. نمایش «شکافتن کام ماهی» به کارگردانی سمن قناد با ۹ اجرا، میزبان ۲۲۹ مخاطب بود و به فروشی معادل ۱۷ میلیون و ۹۴۰ هزار تومان رسید. نمایش «عددهای نشده» به کارگردانی حسین کشفی‌اصل با ۱۰ اجرا و میزبانی از ۴۴۷ مخاطب فروش ۴۸ میلیون و ۴۵۰ هزار تومان را بر جا گذاشت. نمایش «مَثلث» به کارگردانی قیس یساقی نیز با ۶ اجرا و میزبانی از ۳۸۷ مخاطب به فروشی معادل ۳۷ میلیون ۲۳۲ هزار تومان رسید. ۲ نمایش محیطی «خبرنگار بی‌خبر» به کارگردانی محمد هادی عطایی و «من نوید نیستم» به کارگردانی سیدعلی خوشرو به ترتیب با ۷۸ مخاطب به فروشی معادل ۴ میلیون و ۶۸۰ هزار تومان و ۱۰۲ مخاطب به فروشی معادل ۵ میلیون و ۱۰۰ هزار تومان دست یافتند. همچنین در تماشاخانه سنگلج، نمایش «تخت و خنجر» به کارگردانی محمدعلی نجف‌پور با میزبانی از ۳۸۰ تماشاگر به فروشی معادل ۱۱ میلیون و ۳۳۴ هزار تومان رسید و نمایش «پرت نیرنگ اورنگ» به کارگردانی مرتضی برزگرزادگان طی ۲۵ اجرا میزبان ۱۹۶۶ تماشاگر بود.

فروش سینماها در هفته آخر بهمن اعلام شد

فروش سینمای ایران از ۲۱ تا ۲۷ بهمن بدون احتساب فروش جشنواره فیلم فجر به بیش از ۲۶ میلیارد و ۷۵۷ میلیون تومان رسید، همچنین در این هفته ۵۴۷ هزار و ۲۴۶ نفر به تماشای فیلم‌های اکران شده نشستند.

فیلم‌های سینمایی «هاوایی» با فروش بیش از ۸ میلیارد و ۶۲۶ میلیون تومان، «هتل» با فروش بیش از ۶ میلیارد و ۸۸۸ میلیون تومان، «ویلای ساحلی» با فروش بیش از ۳ میلیارد و ۷۳۸ میلیون تومان، «فسیل» با فروش بیش از ۲ میلیارد و ۹۳۰ میلیون تومان و «ورود و خروج ممنوع» با فروش بیش از یک میلیارد و ۸۸۲ میلیون تومان به ترتیب رتبه‌های اول تا پنجم فروش‌های میلیاردی جدول فروش فیلم‌های آخرین هفته بهمن را بدون احتساب فروش جشنواره فیلم فجر به خود اختصاص دادند. همچنین فیلم‌های «مسافری از گانورا» با فروش بیش از ۸۹۲ میلیون تومان، «بچه زرنگ» با فروش بیش از ۶۰۹ میلیون تومان، «نارگیل ۲» با فروش بیش از ۵۵۹ میلیون تومان، «روشن» با فروش بیش از ۱۶۷ میلیون تومان، «ضد» با فروش بیش از ۱۴۶ میلیون تومان و «جوجه تیغی» با فروش بیش از ۱۰۴ میلیون تومان در رتبه‌های ششم تا یازدهم جدول فروش این هفته جای گرفتند.

تجلیل از کارگردان مطرح تئاتر ایران در فرهنگسرای ارسباران

آیین بزرگداشت دکتر قطب‌الدین صادقی در فرهنگسرای ارسباران برگزار می‌شود. در این آیین بزرگداشت که همزمان با جشن هجدهمین سالگرد تأسیس کانون «ادبی زمستان» امروز ۳۰ بهمن ماه در فرهنگسرای ارسباران برگزار خواهد شد، از فعالیت‌های هنری قطب‌الدین صادقی فیلمنامه‌نویس، نمایشنامه‌نویس، مترجم، کارگردان تئاتر و بازیگر سینما و تلویزیون تجلیل می‌شود و جمعی از چهره‌های هنری و اهالی شعر و موسیقی در آن حضور خواهند داشت. گروه موسیقی خاطره‌سازها متشکل از قاسم افشار، چنگیز حبیبیان، حمید غلامعلی و مهدی مقدم و هنرمندان و چهره‌هایی همچون لیلا کردبچه، سیدحسین متولیان، داوود رحمت‌اللهی، سیدعبدالجبار کاکایی، یونس شکرخواه، سیدعباس سجادی، فریبا وکیلی، مسعود همایونی، شهره سلطانی، مهدی یغمایی، محمدرضا چراغعلی، رسول نجفیان، میکائیل شهرستانی، اصغر همت، ایرج راد، آتش تقی‌پور، محمدرضا عیوضی، بامداد بیات، ستار اورکی، یاحا کاشانی، آزیتا موگویی، سیروس همتی، کورش سلیمانی، صابر قدیمی و محمدرضا عقیلی است. کانون ادبی زمستان در چهارم دی ۱۳۸۴ در منطقه ۱۱ تهران به صورت تخصصی در حوزه شعر و ترانه فعالیت‌های خود را آغاز کرد. نشست‌های تخصصی شعر، جلسات ترانه - آواز و نشست‌های نقد و بررسی کتاب‌های ادبی بخش اصلی فعالیت‌های این کانون بوده است.

«آذربایجان‌شرقی» در قاب شبکه مستند

شبکه مستند همزمان با ۲۹ بهمن، سالروز قیام مردم تبریز با پخش مستندهای «خمینی آذربایجان»، «مسجد ایرانی»، «آیین چوپانی»، «عشق من تبریز»، «قله‌های ایران» و «بویاما» به خطه آذربایجان‌شرقی می‌پردازد. این مجموعه مستند که پخش آن از روز شنبه ۲۸ بهمن با پخش مستند «خمینی آذربایجان» روایتگر شخصیت آیت‌الله سیدعلی قاضی طباطبایی و «مسجد ایرانی» بررسی مسجد کبود تبریز آغاز شده است امروز دوشنبه ۳۰ بهمن با مستند «آیین چوپانی» به تهیه‌کنندگی و کارگردانی علی دلکاری، روایتگر ثبت تصویری یکی از آخرین بازماندگان آیین مراسم چوپانی در شهر مرند ادامه خواهد داشت، همچنین مستند «عشق من تبریز» به تهیه‌کنندگی و کارگردانی حنیف شهپرراد سه‌شنبه اول اسفند و مستند «قله‌های ایران» ساخته امیرحسین مجتهدی چهارشنبه ۲ اسفند پخش می‌شود. پخش مستند «بویاما» به تهیه‌کنندگی و کارگردانی زین‌العابدین گوزلی هم در روز پنجشنبه ۳ اسفند خواهد بود.

روزنامه سیاسی، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی
صاحب‌امتیاز و مدیرمسؤول: محمد آخوندی
مدیرعامل: رضا شکیبایی
سردبیر: سید عابدین نورالدینی
نشانی: خیابان انقلاب اسلامی، بین حافظ و خیابان ولیعصر(عج)، کوچه سعید، پلاک ۹
روابط عمومی: ۶۶۴۱۳۷۹۲ تلفن: ۶۶۴۱۳۷۸۳ نمابر: ۶۶۴۱۴۱۳۷
پیامرسان: vatanemrooz@ پست الکترونیک: info@vatanemrooz.ir
چاپ: موسسه جام‌جم برتر برنا توزیع: نشر گستر امروز: ۶۱۹۳۳۰۰۰
وطن امروز

حضرت امام صادق(ع):
بهترین میراثی که پدران برای فرزندان می‌گذارند ادب است، نه ثروت؛ زیرا که ثروت می‌رود و ادب می‌ماند.

انتشار ترجمه‌ای جدید از دکتر ژیواگو و مروری بر تقابل آمریکا و شوروی از طریق رمان

ژیواگو علیه خروشچف

گروه فرهنگ و هنر: سازمان سیا وقتی آمد پای کار رمان «دکتر ژیواگو»یی که در شوروی ممنوع اعلام شده بود، تمام توانش را گذاشت تا این اثر در داخل شوروی جریان‌ساز شود؛ حتی اگر در میان نوارهای بهداشتی جاسازی کند. پلیس مخفی شوروی محتوای اثر «بوریس پاسترناک» نویسنده یهودی روس‌تبار را می‌دانست و رصد داشت و هر کس که در جلسات خانگی این اثر را شنیده بود بازجویی می‌کرد. البته نشریات شوروی از انتشارش سر باز زدند تا اینکه روزی سرجیو دانجلو، نماینده انتشارات فلترنیلی ایتالیایی به منزل پاسترناک رفت تا اثرش را که آوازه‌اش را شنیده بود برای انتشار بگیرد.

پس از آن کش‌وقوس‌های فراوانی رخ داد و پلیس مخفی هم از خروج دست‌نویس رمان از کشور اطلاع یافت و تلاش زیادی هم برای برگرداندن آن کردند که ناکام ماند.

به هر حال پس از همه فراز و فرودها و سختی‌هایی که به چاپ رمان در خارج از شوروی انجامید، رفتار حکومت کمونیستی شوروی در دوره خروشچف باعث تمرکز توجه دیگر کشورها روی این کتاب شد و مانند یک موج، در کشورهای مختلف اروپایی منتشر شد. آمریکا اما به دلیل ملاحظه شرایط سخت پاسترناک در داخل شوروی، همچنین جنگ سرد با شوروی، در چاپ ترجمه انگلیسی کتاب عجله نکرد. البته آمریکایی‌ها و سازمان سیا، باعث و بانی چاپ نسخه‌های میلیونی زیادی از این کتاب در اروپا شدند اما تا زمانی که این مساله افشا نشد، کمونیست‌ها متوجه نشدند که ترجمه «دکتر ژیواگو» توسط چاپخانه‌ها و عوامل مخفی سیا در اروپا و خیلی از کشورها توزیع شده است.

پاسترناک اسم رمانش را «دکتر ژیواگو» گذاشت که به روایت سال‌های انقلاب ۱۹۱۷ روسیه می‌پرداخت. البته در کتاب «ادبیات علیه استبداد» آمده است که ژیواگو قرابت بسیاری با پاسترناک دارد و به عبارتی همزادش است.

پاسترناک با توجه به بازخوردهایی که می‌دید و رفتار حکومت در قبال رمان در حال نوشته شدنش، زمانی که فاصله کمی تا پایان نگارش «دکتر ژیواگو» باقی مانده بود، این جملات را گفته بوده است: «آنها این رمان را به هیچ وجه چاپ نخواهند کرد. معتقدم آنها هیچ وقت چاپش نخواهند کرد. من به این نتیجه رسیده‌ام که باید رمانم را دست به دست بگردانم تا عالم و آدم آن را بخوانند». ویرایش نهایی کتاب «دکتر ژیواگو» در سال ۱۹۵۵ به سرانجام رسید. پاسترناک در جای دیگری از کتاب گفته: «انتشار دکتر ژیواگو [در شوروی] امر غیرممکنی است».

رقابت تبلیغاتی آمریکا و شوروی در جریان سال‌های جنگ سرد، باعث ورود سازمان سیا به کارزاری شد که بهانه اصلی‌اش کتاب‌هایی چون «دکتر ژیواگو» یا «۱۹۸۴» و یا «مزرعه حیوانات» بودند. علت اصلی فعالیت‌های سازمان سیا و سازمان‌های پوشش دیگری که در این نبرد به وجود آورد، بی‌اثر کردن فعالیت‌های ماشین پروپاگاندای کمونیست‌ها بود.

دست‌نوشته روسی کتاب پاسترناک در سال ۱۹۵۸ به سازمان سیا رسید و این شروعی برای جنگی دیگر بین آمریکا و شوروی بود.

با توجه به همه کارهایی که سازمان سیا در زمان جنگ سرد در عرصه فرهنگی انجام داد، «هارولد استاسن» رئیس سازمان جنگ صلیبی برای آزادی، یکی از همان سازمان‌هایی که سیا برای جنگ نرمش تاسیس می‌کرد، به مجله گفت: «ما سوراخ بزرگی در پرده آهنین ایجاد کردیم». یکی از واقعیت‌های مربوط به این جمله، این است که حدود یک‌سوم جمعیت بزرگسال شوروی به رادیوهای غربی گوش می‌دادند (خیلی از این رادیوها را سازمان سیا تاسیس کرده بود) و جالب است که در سال ۱۹۵۸ بودجه‌ای که شوروی برای پارازیت انداختن روی سیگنال‌های این رادیوها صرف می‌کرد، خیلی بیشتر از مجموع بودجه‌ای بود که صرف رادیوهای داخلی و بین‌المللی‌اش می‌کرد.

دانشجویان لهستانی و دیگر کشورهای تحت سیطره بلوک شرق، واکنش‌های مثبت و تشکرآمیزی از باعث و بانی توزیع کتاب‌های جورج اورول، میلوان جیلاس و چسلاو میلوش داشتند. به همین دلیل سازمان سیا، فعالیت‌های مربوط به نشر و توزیع کتاب در اروپا را گسترش داد. این سازمان جاسوسی پس از ارسال پستی کتاب‌ها به کشورهای اروپای شرقی، در

سال ۱۹۵۶ برنامه‌های مربوط به ارسال کتاب به داخل شوروی را آغاز کرد. آمریکایی‌ها طبق مستندات تاریخی و مطالب کتاب «ادبیات علیه استبداد»، حقیقتا جنگی همه‌جانبه را با کتاب علیه شوروی کلید زدند و از هر عاملی هم به عنوان سرباز این جنگ استفاده کردند؛ از جمله افراد معمولی و مسافرانی که به شوروی یا کشورهای اروپای شرقی می‌رفتند. «کتاب‌ها داخل جعبه‌های غذا و نوارهای بهداشتی جاساز و پنهانی به داخل کشور برده می‌شد». این برنامه‌ها که تا سقوط کامل اتحاد شوروی ادامه پیدا کرد، توسط مامورانی هدایت می‌شد که خودشان پیش‌زمینه‌های ادبی داشتند.

نمایشگاه جهانی بروکسل که در سال ۱۹۵۸ برپا شد، نخستین نمایشگاه جهانی بعد از جنگ دوم بود. آمریکا سرمایه‌گذاری زیادی برای عرضه «دکتر ژیواگو» و دیگر کتاب‌های ممنوع در این نمایشگاه کرد و یکی از این سرمایه‌گذاری‌ها در غرفه واتیکان خود را نشان داد. یعنی در غرفه این کشور مذهبی بود که بسیاری از نسخه‌های رمان مورد نظر بین مخاطبان توزیع شد. یک زن کاتولیک که سازمانی مذهبی با نام «زندگی با خدا» را تاسیس کرده و به چاپ کتاب‌های آموزه‌های مسیحی اشتغال داشت، در این میدان نبرد به کمک آمریکایی‌ها آمد. کار اصلی این سازمان که توسط «ایرینا پوسنووا» اداره می‌شد، قاچاق کتاب‌های مذهبی به زبان روسی به داخل خاک شوروی بود. جالب است که سرانجام، نخستین نسخه‌های روسی «دکتر ژیواگو» توسط کشیش‌ها و راهبه‌ها به دست گروهی از شهروندان روس رسید. شوروی نیز سرمایه‌گذاری زیادی برای تبلیغ مرام کمونیسم در این نمایشگاه کرده و حدود ۵۰ میلیون دلار و خیلی بیشتر از آمریکا هزینه آماده‌سازی غرفه‌اش کرده بود.

مجله نوی‌میر از ژانویه تا آوریل ۱۹۸۸ رمان «دکتر ژیواگو» را به صورت پاورقی چاپ کرد و بالاخره مردم روسیه توانستند به طور علنی و قانونی همه متن آن را به طور کامل بخوانند. در «کتابخانه دولتی والنین» که نامش بعدها به «کتابخانه دولتی روسیه» تغییر کرد، نسخه‌ای از کتاب «دکتر ژیواگو» که سازمان سیا در سال ۱۹۵۹ چاپ کرده بود، از گاوصندوق بیرون آمده و در معرض نمایش عموم قرار گرفت.

البته بوریس پاسترناک نخستین و آخرین سوژه سازمان سیا نبوده است؛ مجله ریویو پاریس، ارنست همینگوی، گابریل گارسیا مارکز و... نیز مورد سوءاستفاده این سازمان قرار گرفته‌اند و چه مجلات بسیاری در دهه ۱۹۵۰ تا ۱۹۸۰ با حمایت و سیاست‌های آمریکا برای ایجاد پروپاگاندای فرهنگی، سیاسی و اجتماعی طرح‌ریزی شدند.

در چهارمین جلسه نقد و اکران فیلم تئاتر «در انتظار گودو» مطرح شد

ابزورد به معنای پوچی نیست

گروه فرهنگ و هنر: بیش از یک سال و نیم از حضور محمدمهدی عسگرپور به عنوان پنجمین مدیرعامل خانه هنرمندان می‌گذرد؛ خانه‌ای با ۲۴ سال قدمت که امروز به یکی از تاثیرگذارترین مراکز فرهنگی - هنری کشور بدل شده و در طول این سال‌ها فراز و فرودهای بسیاری را تجربه کرده است. فارغ از ارزیابی و ارزش‌گذاری اقدامات و سیاست‌های عسگرپور در این جایگاه -که بزودی طی یک پرونده ویژه به آن خواهیم پرداخت- یکی از کارهای مثبت و قابل توجه که صد البته برخی از آنها در دوران حضور مجید رجبی‌معمار پی‌ریزی شده بود، برپایی مستمر برنامه‌های هفتگی چون «مستندات یکشنبه» با اکران، نقد و بررسی یک فیلم مستند، «سینمای روز» با پخش یک اثر سینمایی روز جهان، «یک سه‌شنبه کوتاه» اکران و نقد چند فیلم کوتاه و پخش «فیلم تئاترها» روزهای بسیار موفق و پرمخاطبی را سپری می‌کند اما بی‌تردید یکی از مهم‌ترین این اقدامات پخش فیلم‌تئاترهایی است که به همت انجمن صنفی منتقدان، نویسندگان و پژوهشگران خانه تئاتر افتتاح شد؛ سلسله جلساتی که در گام نخست با پخش فیلم‌تئاتر «خانه برناردا آلبا» نوشته فدریکو گارسیالورکا، با ترجمه احمد شاملو به طراحی و کارگردانی علی رفیعی در سال ۱۳۹۷ در تالار وحدت به روی صحنه رفته بود.

«شاه لیر» نوشته ویلیام شکسپیر، با کارگردانی پیتر بروک اجرا شده در سال ۱۹۷۱ دومین فیلم‌تئاتری که بود در هفته دوم این نشست‌ها اکران شد و مورد نقد قرار گرفت، «روزنه آبی» نوشته مرحوم اکبر رادی و به کارگردانی محمود محمدیوسف اجرا شده در سال ۱۳۵۵ و «در انتظار گودو» به کارگردانی مایکل لیندسی هاگ اجرا شده در سال ۲۰۰۱ نیز جلسات بعدی بودند که طی هفته‌های گذشته با اقبال واستقبال علاقه‌مندان، هنرمندان و اصحاب رسانه اکران شدند؛ نشست‌هایی که می‌تواند گام بسیار مهم و موثری را برای نسل جوانی که به هر دلیلی دسترسی برای تماشای این آثار را نداشتند با اکران فیلم تئاترها بردارد.

چهارمین نشست جلسات نقد و اکران و بررسی فیلم‌تئاترها به پخش فیلم تئاتر «در انتظار گودو» به کارگردانی مایکل لیندسی هاگ اختصاص داشت که سال ۲۰۰۱ در مدت‌زمان ۱۱۰ دقیقه اجرا شده است. این جلسه با حضور عباس غفاری مجری - کارشناس و دکتر رامتین شهبازی، استاد دانشگاه و منتقد تئاتر برگزار شد.

در این نشست پس از پخش فیلم‌تئاتر تحسین شده «در انتظار گودو»، رامتین شهبازی درباره نمایشنامه این اثر اظهار کرد: صحبت کردن درباره این اثر شاخص و مطرح جهان بسیار سخت است، زیرا با توجه به اینکه مطالب بسیاری درباره این نمایشنامه نوشته شده است اما از زمانی که برای این برنامه دعوت شدم به این موضوع فکر کردم که از چه منظری به این متن بپردازم که تازگی داشته باشد. اگر بخواهیم درباره اجرا صحبت کنیم باید بگویم این اجرا را خیلی واجد ویژگی خاصی نمی‌بینم که در دیگر آثار خوب اجرا شده از این نمایشنامه نباشد اما شاید این موضوع ویژگی مثبت آن نیز به شمار بیاید، چون به هر ترتیب گودو را برای مخاطبان خوب اجرا می‌کند، بنابراین باید بگویم از نظر فنی اتفاق خوبی در این اجرا رخ داده است.

این منتقد با سابقه تئاتر در ادامه افزود: نکته‌ای که در خواندن دوباره نمایشنامه برایم جالب بود، کلید واژه‌ای است که روی آن بحث وجود دارد، به صورتی که آثار بکت یا نویسندگانی که آنها را به عنوان نویسندگان ابزورد می‌شناسیم؛ با مساله پوچی گره خورده است. در حالی که گره زدن ابزورد با نهیلیسم یا پوچی، تعبیری اشتباه است، زیرا ابزورد قابل ترجمه نبوده و بیشتر ایجاد امری غریب است. مانند اینکه در این جلسه فردی با لباس کابویی وارد شود، روی سن بیاید و شروع به گیتار زدن کند؛ این اتفاق باعث تعجب همه ما می‌شود.

این استاد دانشگاه با اشاره به ارتباطی که متن‌های بکت با ابزورد ایجاد کرده، ادامه داد: در واقع بکت مرز بین متون مدرن و پست مدرن است. اگر بخواهیم مواجهه پدیدارشناسانه با نمایشنامه «در انتظار گودو» داشته باشیم، باید بگوییم شما در این متن با ۲ شکل سوژگی مواجه هستید. اول سوژگی کلی که ما را به امر قابل تعمیم می‌برد و دیگر سوژگی خرد که ما می‌توانیم درباره آن بحث کنیم و متوجه امری که پوچ نیست اما پوچ ترجمه می‌شود شویم.

او با طرح این پرسش که چگونه متن «در انتظار گودو» از پوچی فاصله می‌گیرد؟! درباره سوژه‌های کلی بیان کرد: ۲ شخصیت اصلی داستان منتظر گودو هستند؛ هر دوی آنها می‌خواهند از وضعیتی اسفناک نجات پیدا کنند. یعنی پیکان آنها به سمت نیروی خیری است که قرار است از بیرون وارد شود و آنها را از وضعیتی که در آن هستند نجات دهد. مدور بودن صحنه نشان از تکرار و اسارت آن ۲ در این وضعیت است. آنها می‌خواهند نجات پیدا کنند و هر روز منتظر گودو هستند که آنها را نجات دهد. خب این پوچی نیست و اتفاقا سراسر معناست. حال اینکه گودو نمی‌آید و این وضعیت به تعویق می‌افتد، ما را از جهان مدرن به سمت پست‌مدرن می‌برد.

شهبازی در ادامه گفت: سوژه‌های خرد بین روابط آدم‌های متن رخ می‌دهد. ما اینجا با یک جور گنگی در شکل برقراری ارتباط مواجهیم. این چیزی جز ابتذال زبان نیست. عنصر ابتذال زبان بسیار در جامعه و تفکرات مدرن مورد توجه قرار می‌گیرد و همان چیزی است که یونسکو نیز درباره آن صحبت کرده و در نمایشنامه درس او شاهدش هستیم. ابتذال زبان در نمایشنامه در انتظار گودو بکت هم وجود دارد. بحثی که امروز با آن مواجهیم، ایده‌ای است که در قرن بیستم نیز بسیار مورد توجه قرار گرفته و از آن با عنوان زندگی روزمره یاد می‌شود.

او در پایان گفت: همه ما درگیر زندگی روزمره هستیم. من نگاه چپ ندارم و با نگاه مارکسیستی هم مشکل دارم اما باید بگویم که اکنون همه ما درگیر نگاه سرمایه‌داری و اسیر یک جبر سرمایه‌داری هستیم. فرار کردن از آن نیز ممکن است آسیب‌های بسیاری را به ما وارد کند. ممکن است در شرایطی قرار بگیریم که زندگی ما دچار تحول شود.

جشنواره بین‌المللی موسیقی فجر با تقدیر از برگزیدگان به کار خود پایان داد

ایستگاه پایانی جشنواره سی‌ونهم موسیقی

گروه فرهنگ و هنر: آیین اختتامیه سی‌ونهمین جشنواره بین‌المللی موسیقی فجر، شامگاه شنبه ۲۸ بهمن در تالار وحدت برگزار شد؛ جشنواره‌ای که این دوره ایجاد بخش موسیقی کودک و نوجوان، اهدای جایزه «گوهرشاد» به عنوان جایزه ویژه به بانوان عفیفه ایرانی و جایزه ترانه و بخش سرود از جمله دستاوردهای آن به شمار می‌رود. وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در آیین اختتامیه خبر از تصویب سند موسیقی و ابلاغ آن داد که می‌تواند یکی از مهم‌ترین دستاوردهای ۴ دهه اخیر در حوزه موسیقی باشد. در اختتامیه سی‌ونهمین جشنواره موسیقی فجر، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی به عنوان سخنران اصلی مراسم با اظهار رضایت از برپایی این دوره اظهار داشت: خوشحالیم که سی‌ونهمین دوره جشنواره موسیقی فجر امسال با این شکوه بی‌مانند برگزار شد. بسیار مایه خوشبختی است که هنر و هنرمندان نزد ایرانیان در مقامی رفیع و ارجمند قرار دارند. مردم ایران که هنردوست و هنرپرور هستند، با ذوق و شوق از اهالی هنر استقبال می‌کنند.

او ادامه داد: باید از همکاران خوبم در برگزاری مقدماتی جشنواره امسال که در مناطق مختلف ایران این رویداد را برگزار کردند و شوق، ذوق و خلاقیت را در جای جای ایران سربلندمان با نوای دلنواز موسیقی به یادگار گذاشتند، تشکر کنم. خوشبختانه عدالت فرهنگی را با اجرای همزمان در ۱۴ استان و در تهران بزرگ، در جای‌جای این کلانشهر با ذوق و شوق مشاهده کردیم. ان‌شاءالله لب ایرانیان همیشه خندان باشد و در پناه خدای بزرگ مسیر رشد جامعه ما هموارتر از همیشه باشد.

وزیر ارشاد اضافه کرد: نگاه هنری و تقویت هنرهای مختلف از هنرهای تجسمی گرفته تا تئاتر و موسیقی که جشنواره‌های آنها باشکوه برگزار شد، قابل تحسین است. بهمن‌ماه با پیروزی انقلاب گره خورده است و برنامه‌های فرهنگی و هنری ما نشان می‌دهد انقلاب‌مان کاملا فرهنگی است و به همین دلیل نقطه اوج همه برنامه‌های فرهنگی و هنری در این ایام مبارک است.

او اضافه کرد: سند ملی موسیقی ایران بعد از ۴۵ سال با مشارکت دوستان خوب‌مان به تصویب رسید که در روزهای آینده ابلاغ خواهد شد. این سند گام بلندی برای توسعه و تکامل کمی و کیفی هنر موسیقی برای این کشور است. بسیاری از نقاط مبهم در این سند برطرف شد. در این سند همه بخش‌های کشور ملزم به رعایت و اجرای مجوزهای وزارت فرهنگ و ارشاد و دفتر موسیقی هستند؛ هر مجوزی را که دفتر موسیقی صادر کند، باید بدون خدشه اجرا کنند. امیدوارم اهالی موسیقی بتوانند از فضای مناسبی که ایجاد شده است، استفاده کنند. افتخار می‌کنیم به این میزان از علاقه‌مندی مردم به این هنر فاخر که اصالت و قدمت چند هزار ساله در این مرز و بوم دارد. باید در این مسیر به موسیقی‌های محلی مقامی، به هنرمندان عزیز و مسائل معیشتی و مالی آنها توجه ویژه کنیم. صندوق اعتباری هنر مسائل مربوط به مسکن و سایر نیازهای آنها را دنبال می‌کند. امیدوارم بتوانیم گام‌های موثری در عرصه موسیقی برداشته باشیم.

رضا مهدوی، دبیر جشنواره نیز با ارائه گزارشی از روند و فعالیت‌های جشنواره در سخنانی کوتاه ابراز کرد: تلاش کردیم آنچه را در کشور ما رایج است و اجرای سالانه دارد به جشنواره دعوت کنیم. در ابتدای زمانی که به عنوان دبیر جشنواره معرفی شدم در گفت‌وگو با یکی از رسانه‌ها اعلام کردم امسال می‌توانیم ۲۰ درصد جهش داشته باشیم که امیدوارم همین‌طور بوده باشد. ایده‌های بسیاری مانند برگزاری جشنواره‌های مجزا برای پاپ ایرانی و بخش بانوان، توجه بیشتر به بخش پژوهش موسیقی در ذهن داشتم که بخشی از آنها در این دوره میسر شد و بخشی هم نه و امیدوارم در سال‌های آینده بتوانیم به این اهداف برسیم.

برگزیدگان موسیقی فجر به شرح زیر جوایز خود را دریافت کردند:

بخش ترانه: محمدمهدی سیار و امیرعلی خلیلی

جایزه موسیقی و رسانه: ندا سیجانی و سارا حیدرنژاد

رسانه‌های دیداری و شنیداری: هانیه پیرامی، یاسر یگانه و علیرضا سعیدی

بخش نگاه ویژه: نیره خادمی، رضا رادمهر، یلدا احتشامی و علیرضا سعیدی

جایزه ویژه «گوهرشاد»: سیدمحسن حسینی برای خلق قطعه موسیقی «تو خورشیدی میون خاک»

جایزه باربد (آهنگسازی فرم سونات): علیرضا متوسلی داراب، (ساله و پایان‌نامه‌های موسیقی): نکیسا هدایت‌زاده

کتاب موسیقی: امیر شهابی (اصول بداهه‌نوازی موسیقی جز)

تک‌آهنگ‌ها: (بخش نواحی و دستگاهی): میلاد عرفان‌پور و سیدعماد توحیدی (قلب وطن)

بخش پاپ: مصطفی راغب (حال نامعلوم)

باربد بهترین اثر از نگاه ویژه پژوهش: خدایار خدادوست (قاوال مکتبی)

آهنگسازی کلاسیک غربی: دیپلم افتخار: محمدامین همایی (کوارتت زهی)

باربد بهترین خوانندگی موسیقی دستگاهی: هادی فیض‌آبادی (قاب خیال)

باربد بهترین اجرای صحنه‌ای: مهدی محمدنژاد (سرپرست گروه ۷ و ۸)

جایزه گروه برتر بخش سرود نیز به گروه سرود نوای مهر از استان چهارمحال‌وبختیاری اهدا شد.